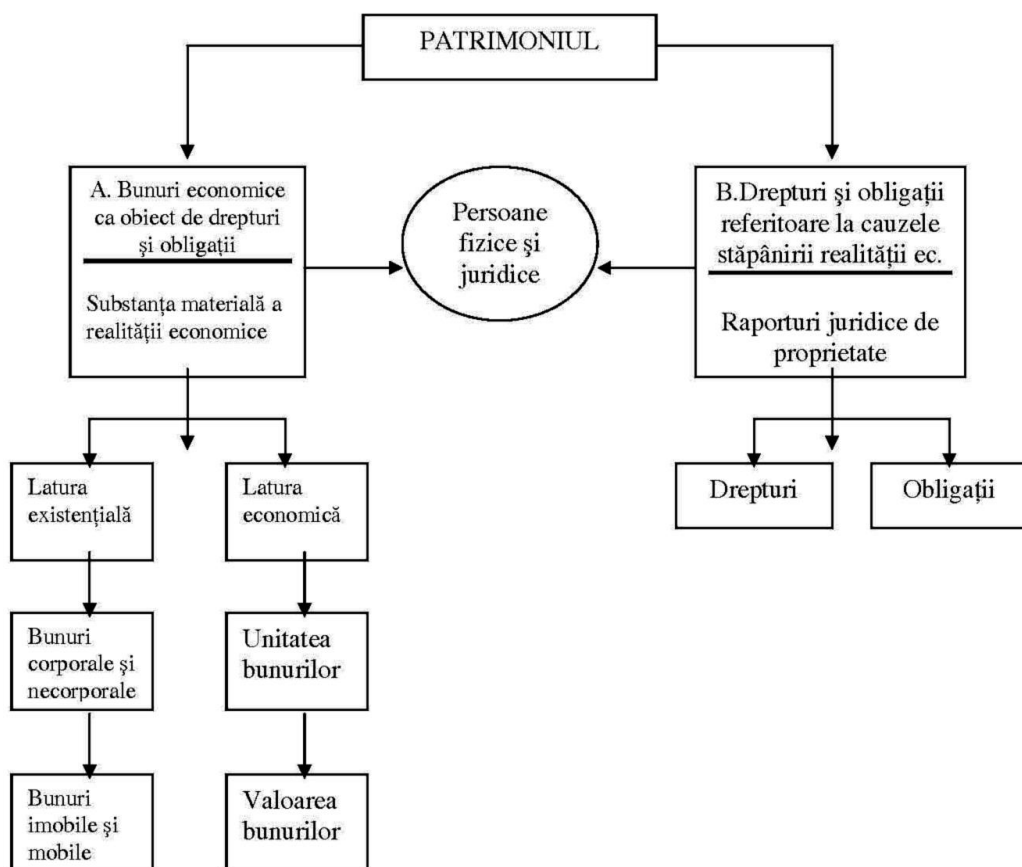

1. PATRIMONIUL CA OBIECT DE STUDIU AL CONTABILITĂȚII

Patrimoniul reprezintă totalitatea drepturilor și obligațiilor cu valoare economică, ce aparțin unei persoane fizice sau juridice, cât și bunurile la care se referă.

Categoria de patrimoniu a fost studiată în literatura de specialitate din două puncte de vedere: juridic și economic.

JURIDIC, categoria de patrimoniu a fost definită ca fiind un complex de elemente reprezentând, pe de o parte, bunurile economice ale unei entități, iar pe de altă parte, drepturile și obligațiile cu valoare economică ale aceleiași entități.

Ecuția patrimoniului potrivit concepției juridice este de forma:

$$\text{BUNURI ECONOMICE} = \text{DREPTURI} + \text{OBLIGAȚII}$$

Bunurile economice reprezintă tot ceea ce posedă entitatea, identificându-se cu elemente sub formă de terenuri, clădiri, construcții, mașini, utilaje și instalații de lucru, mijloace de transport, stocuri de materii prime și materiale consumabile, stocuri de mărfuri, produse finite și semifabricate, disponibilități bănești și alte elemente de avere.

Drepturile și obligațiile cu valoare economică reprezintă raporturile ce se stabilesc în procesul de procurare și gestionare al bunurilor. În situația în care titularul de patrimoniu este proprietar și, deci, nu trebuie să acorde nici un echivalent valoric pentru bunurile aflate în posesia și folosința sa, aceste raporturi capătă forma de drepturi. În situația în care pentru bunurile economice ca elemente patrimoniale, titularul de patrimoniu trebuie să dea un echivalent valoric sau să îndeplinească o prestație, aceste raporturi capătă forma de obligații.

ECONOMIC, categoria de patrimoniu delimitează valorile economice prin prisma resurselor și utilizărilor.

Ecuția generală a patrimoniului este de forma:

$$\text{UTILIZĂRI} = \text{RESURSE}$$

Resursele reprezintă izvoarele sau sursele de finanțare a bunurilor economice, având o determinare financiară. Ele pot fi grupate în:

- 1. resurse proprii asigurate de către proprietar;**
- 2. resurse atrase sau străine furnizate de terțe persoane fizice sau juridice (bancheri, furnizori etc.);**
- 3. resurse rezultat sub forma profitului realizat la închiderea exercițiului financiar-contabil.**

Utilizările definesc modul de folosire al resurselor de către unitatea patrimonială în cadrul activității pe care aceasta o desfășoară. La rândul lor utilizările pot fi grupate în:

1. **utilizări permanente sau stabile**, adică bunuri de folosință îndelungată (mai mare de un an);
2. **utilizări temporare sau curente**;
3. **utilizări rezultat sub formă de pierdere generală ca urmare a unei activități nerentabile.**

UTILIZĂRI	RESURSE
Utilizări permanente (investiții)	Resurse permanente (finanțări)
Utilizări temporare (active circulante)	Resurse temporare (datoriile pe termen scurt)

Componentele patrimoniului potrivit celor două structuri sunt definite în contabilitate prin noțiunile de activ și pasiv.

Potrivit conceptului juridic,

ACTIVUL reprezintă bunurile economice ca valori pozitive ale patrimoniului.

PASIVUL, drepturile și obligațiile ca valori negative ale patrimoniului.

Din punct de vedere economic,

ACTIVUL reprezintă utilizările de resurse

PASIVUL reprezintă sursele de finanțare.

Problemă

Societatea „Invest” SRL este fondată la 1 ianuarie ex (N) prin aportul a 3000 lei depuși într-un cont bancar și prin aportul unor mijloace de transport evaluate la 7000 lei.

În cursul lunii ianuarie societatea efectuează următoarele operații economice:

- achiziționarea de mărfuri pe credit în sumă de 9000 lei.
- vânzarea mărfurilor anterior achiziționate pe credit la prețul de 14.000 lei.
- salarii plătite cu cec bancar: 2000 lei.
- prime de asigurare plătite prin cec bancar: 200 lei.